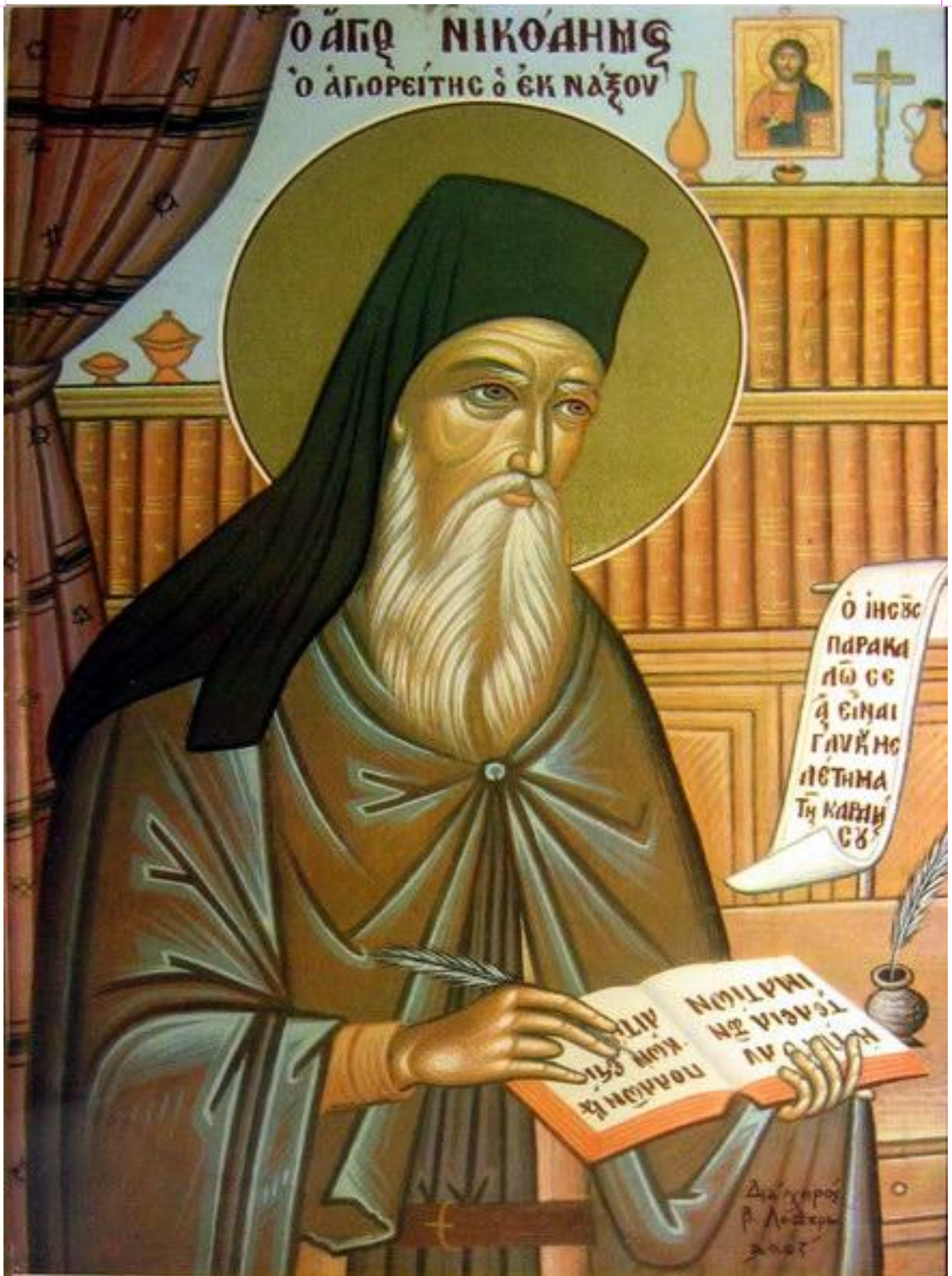

14 IULIE

**SLUJBA
SF. CUVIOS
NICODIM
ATHONITUL
DE LA
KAPSALA-ATHOS**

MINEIUL-RO

Slujba

Sfântului Cuvios

Nicodim Aghioritul

*Facerea monahului Gherasim Mikraghiannanitul
Traducere românească a diaconului Ioan I. Ică jr.*

LA VECERNIA MICĂ

*Punem 4 stihuri și cântăm următoarele prosomii,
glas 2.*

Veniți monahii cei din Athos să prăznuim întru veselia inimii pomenirea de peste an a dascălului nostru Nicodim fericitul, cel ce prin cuvinte și fapte ne conduce pe calea virtuților; căci acesta trăind cuvios s-a arătat exemplu foarte bun și pildă strălucită întru toate.

La cuvânt și înțelepciune adevărată distingându-te cu înțeleptire dumnezeiască și viețuire cuminte, sfeșnic prealuminos al Duhului te-ai arătat în anii din urmă și pe toți îi luminezi, ca un preadumnezeiesc slujitor al lui Hristos, prin razele

dumnezeieștilor tale scrieri, și încâlzești spre dor dumnezeiesc mințile credincioșilor, Nicodime.

Ca o comoară duhovnicească și bogăție duhovnicească ai lăsat Bisericii lui Hristos mulțimea scrierilor tale înmiresmând cu mireasma cunoștinței și bună-mireasma Duhului Sfânt, de care desfătându-ne cinstim atotlăudata ta pomenire, cuvioase Nicodime.

Creștetul tău cinstit văzându-l și sărutându-l întru străpungerea inimii, socotim că vedem luminoasa ta față cea plină de har, părinte, grăind vesel cu gură sfântă cuvintele vieții, dându-ne pace copiilor tăi și îndemnuri părintești celor ce te dorim pe tine.

Slavă. glas 1.

Cu dumnezeiască lumină luminându-ți inima, de Dumnezeu răpit te-ai arătat în viață, de Dumnezeu înțeleptite Nicodime; căci în Hristos Domnul tău viețuind și în El scriind și grăind, te-ai arătat comoară de înțelesuri duhovnicești și dascăl de Dumnezeu purtător al Bisericii. Ci acum că ai sfârșit alergarea cea bună, întărește-ne în ea și pe noi ca să bineplăcem lui Dumnezeu prin cuvioasele tale rugăciune, rugămu-ne.

Și acum. A Născătoarei.

Rugăciunile păcătoșilor primindu-le și netrecând cu vederea suspinul celor necăjiți, roagă-L pe Cel ce s-a născut din pântecul tău neprihănit să ne mântuim, Preasfântă Fecioară.

La stihoavnă, glas 2.

Cu Duhul întrari pându-te, sfinte Nicodime, vas de sfințenie și ritor dumnezeiesc al bunei-cinstiri te-ai făcut.

Stih: Gura mea va grăit înțelepciune...

Îndreptar exact având cuvintele tale spre agonisirea celor mai bune, lăudăm măririle tale dumnezeiești, de Dumnezeu înțelepțite.

Stih: Fericit bărbatul cel ce se teme de Domnul...

Noroadele monahilor cinstesc sfântă pomenirea ta, Nicodime, luminându-se neîncetat cu învățăturile tale.

Slavă.

Cu gură bine-cinstitoare teologhisindu-Te drept pe Tine, Dumnezeire în Trei Sori, dumnezeiescul Nicodim, de slava Ta s-a învrednicit.

Și acum. A Născătoarei.

Cu cântări dulci ca mierea lăudându-te pe tine,
Fecioară, dumnezeiescul Nicodim ți-a strigat:
Bucură-te, Fecioară preacurată!

*Acum slobozește, Sfinte Dumnezeule, Troparul de la
Vecernia Mare și apolisul.*

LA VECERNIA MARE

*După psalmul de început, „Fericit bărbatul”. La
„Doamne, strigat-am” punem 6 stihuri și cântăm
următoarele prosomii, glas 4.*

Locașul harului, călăuzitorul dumnezeiesc cel
călăuzit de Duhul Sfânt, slava negrăită a lui
Dumnezeu, darurile imateriale ale unei vieți
preastrălucite, trâmbița de Dumnezeu insuflată
care trâmbițează în lume cuvântul harului să-l
lăudăm după vrednicie pe grăitorul de Dumnezeu
Nicodim.

Cu dumnezeiescul Duh luminându-ți inima,
Nicodime, noian de învățături ai adus cu buzele
tale Bisericii și cu adăpările harului dat cuvântului
tău, părinte, îmbeți pururea, cum spune David,
brazdele ei și veselești cu înțelepciunea ta cetele
bine-cinstitorului.

Ca pe un luminător nou al Bisericii te lăudăm pe tine, care o luminezi cu dumnezeieștile tale cuvinte, ca pe învățator al bunei-cinstiri, ca pe o gură de Dumnezeu înțeleptă a virtuților îndumnezeitoare, ca pe un arătător dumnezeiesc al vieții mai bune și chitară de cântări dulci ca mierea, săvârșind atotsfântă pomenirea ta, Nicodime.

Glas 8.

Îmbelșugatul har al Atotsfântului Duh sălășluindu-se în sufletul tău, curățindu-l mai înainte cu dăruiri de virtuți te-a făcut organ dumnezeiesc de cuvinte dumnezeiești — o, atotînțelepte învățăturile tale, Nicodime —, prin care toți suntem puși în rânduială spre o viață mai bună.

Curgere de învățături ai țâșnit ca un izvor cuvântător mai dulce decât mierea și îndulcind inimile credincioșilor, Nicodime, căci rouă cerească și mană de viață e cuvântul tău, părinte, hrănindu-i spre creștere duhovnicească pe cei ce citesc cu bună-cinstire dumnezeieștile tale cărți, cuvioase.

Nectar de înțelepciune și cunoștință luând de la Dumnezeu, lărgindu-ți gura sufletului tău cu vederi și cu fapte, te-ai arătat vistierie a toată înțelepciunea și de luminări dumnezeiești împărțind

îndreptare potrivită tuturor celor ce se pleacă cu cucernicie asupra învățaturii tale, părinte.

Slavă. Glas 6.

Strălucitu-ne-a astăzi ca o stea de dimineață pomenirea cuviosului dascăl Nicodim, cugetătorul celor cerești, luminând cu razele ei Biserica. Veniți deci, iubitorii cuvintelor lui, să prăznuim în duh și în adevăr, strigându-i: Bucură-te, cel ce prin viață de virtute ți-ai făcut mintea sălaş al Duhului Sfânt! Bucură-te, vistierie însuflețită, în care sunt comori nedeșertate de înțelepciune de multe feluri! Bucură-te, dumnezeiesc vlăstar din Naxos, podoaba Sfântului Munte și călăuză de Dumnezeu înțeleptă a întregii Biserici! Roagă-te, părinte, pentru sufletele noastre!

Și acum.

Cine nu te va ferici pe tine, Preasfântă Fecioară? Sau cine nu va lăuda Preacurată nașterea Ta? Că cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul Unul-Născut, Același din tine, Preacurată, a ieșit negrăit întrupându-Se, din fire Dumnezeu fiind și cu firea om făcându-Se, pentru noi.

Intrare, Lumină lină, prochimenui zilei și paremiile:

Din Înțelepciunea lui Solomon [3, 1–9]

Sufletele dreptilor sunt în mâna lui Dumnezeu și nici un chin nu le va atinge. În ochii nemintoșilor ei par că au murit, ieșirea lor din lume e o nenorocire, plecarea dintre noi, totuna cu ni-micul, dar ei se află în pace. Chiar dacă, în ochii oamenilor, au îndurat chinuri, nădejdea lor e plină de nemurire; pentru-o pe-deapsă mică primi-vor plată mare. Căci Dumnezeu i-a pus la încercare și i-a găsit vrednici de El; ca pe aur în cuptor, așa i-a încercat și i-a primit ca pe o jertfă de ardere-de-tot. Vor străluci în ziua cercetării, roi de scânteii pe miriște vor fi. Stăpâni peste popoare, ei neamuri judeca-vor, iar Domnul peste dânșii va împărăți în veci. Acei ce-și pun credința în El vor înțelege ce este adevărul, cei credincioși ai Săi cu El vor sta în iubire, căci harul și îndurarea sunt pentru-aleșii Săi.

Din Înțelepciunea lui Solomon [5, 15 – 6, 3]

Dar dreptii vor trăi în veci; răsplata lor este la Domnul, Cel-Preaînalt îi are în grija Sa. De-aceea vor primi, din mâna chiar a Domnului, cununa împărătească-a strălucirii și diadema frumuseții, căci ei de dreapta Lui vor fi păziți și ocrotiți vor fi, ca de un scut, de brațul Său. Cu-aprinsa-I gelozie drept armură, El va înarma făptura spre-a-Și nimici vrăjmașii, și, cu dreptatea împlătoșat, coif Își

va pune dreapta judecată, sfințenia Și-o va face un scut nebiruit, din aspra Sa mânie, o sabie-ascuțită, și întregul univers porni-va la război alături, să-i înfrunte pe cei lipsiți de minte Fulgere vor țâșni, cu vârful drept la țintă, din arcul bine întins al norilor zburând; din praștie, puzderie de grindini mânioase; spre ei se îndreaptă furia din clocotele mării și fluvii în puhoaie vor trece peste ei; o cruntă vijelie-i va biciui din față și-i va zvârli prin aer precum un uragan. Astfel nelegiuirea va pustii pământul întreg, și răutatea va răsturna din tronuri pe cei puternici. Voi, regi, ascultați și înțelegeți! Învățați-vă, voi, cei ce judecați marginile pământului! Plecați-vă auzul, voi, cei ce stăpâniți peste mulțimi și care vă trufiți cu mulțimea neamurilor! Căci Domnul este Cel ce v-a dat stăpânirea și Cel-Preaînalt, puterea; El este Cel ce vă va cerceta faptele și planurile vi le va cerca.

Din Înțelepciunea lui Solomon [4, 7–15]

Omul drept, chiar dacă moare de timpuriu, află odihnă. Bătrânețea cinstită nu e cea dată de lungimea vieții, ea nu se mă-soară cu numărul anilor; la om, înțelepciunea e căruntețea lui și viața neîntinată îi este bătrânețea; plăcut lui Dumnezeu, Acesta l-a iubit mutându-l dintr-o lume a celor păcătoși; răpit a fost, ca nu cumva răutatea să-i strâmbe înțelepciunea, ca nu cumva înșelarea să-i

amăgească sufletul; căci vraja răutății întunecă cei bun și amețeala poftelor subjugă mintea clară; desăvârșit devreme, plinirea lui e lungă. Sufletul său, plăcut lui Dumnezeu, a fost grăbit să plece din mijlocul răimii. Nebunii văd aceasta, dar nu pricep nimic și nici că-și bat ei capul cu astfel de nimicuri, că harul și îndurarea sunt pentru-aleșii Săi, iar cercetarea, pentru sfinții Săi.

LA LITIE

Idiomelele, glas 1.

Veselește-te în Domnul, vestitule Athos, aleasa moștenire a Maicii lui Dumnezeu; căci iată, ca un stâlp de lumină ceresc se va arătat întru tine purtătorul de Dumnezeu Nicodim, cel răpit de Dumnezeu prin înțelepciune și cu chip dumnezeiesc prin virtuți; căci prin viețuire fără prihană ai moștenit luminările gândirii de sus, și revărsând peste tot razele harului lui, spre faptele luminii îi duci pe cei ce cu străpungerea inimii strigă lui Dumnezeu: Doamne, slavă Ție!

Glas 2.

Ascetic viețuind, ai supus ce e mai rău la ce e mai bun și te-ai unit cu Dumnezeu prin neîncetată rugăciune, Nicodime, și prin unirea fericită învățându-te în chip nemijlocit cele dumnezeiești, asemenea dumnezeiescului Pavel ai auzit cuvinte

de nespus și ai pus în scris cele pe care le-a învățat prin experiență. De aceea ca niște lumini îndumnezeitoare luminează cuvintele tale de la răsărit și până la apus spre luminarea celor ce strigă: Doamne, slavă Ție!

Glas 3.

Luminând cu înțelepciunea te-ai arătat organ al teologhisirii și tainici scriitor al vieții în Duhul, căci precum ai făptuit înveți, și cuvântul scurt de la părinți l-a desfășurat în multe feluri, cum spune Isaia, cu puterea unui cuvânt făptuitor și frumusețea unei înțelepciuni de Dumnezeu dăruite, mult-înțelepte Nicodime; căci har dumnezeiesc s-a revărsat de pe buzele tale și te-a arătat scriitor al celor de negrăit spre mântuirea celor ce strigă: Doamne, slavă Ție!

Glas 4.

Ca un crin primăvăratic revărsând în adierea Duhului mireasma vieții din rai sunt cărțile tale de Dumnezeu insuflate, atotfericite Nicodime; căci prin curată viețuirea ta te-ai făcut bună-mireasmă a lui Hristos și prin florile cuvintelor tale alungi duhoarea patimilor. Căci ca niște cupe de miruri ne înmiresmează prin scris obrazii tăi cunoașterea virtuților și rigoarea dogmelor dumnezeiești, spre mântuirea celor ce strigă: Doamne, slavă Ție!

Slavă. Glas 4.

Pe preaînțeleptul între cuvioși și cuviosul între dascăli, pe ma-rele Nicodim să-l fericim după datorie mulțimile bine-credincioșilor; căci ajungând neprihănit prin asceză s-a făcut gură a Duhului și asemenea lui David a grăit în adunare multă dumnezeiasca înțelepciune în taină; prin care a povățuit sufletele ortodocșilor să gândească și să caute cele de sus și a fulgerat oștirile ereticilor, fiindcă în tot pământul a ieșit graiul lui spre slava lui Hristos Dumnezeu și Mântuitorul sufletelor noastre.

Și acum. A Născătoarei.

Din toate primejdiile păzește-i pe robii tăi, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să te slăvim pe tine, nădejdea sufletelor noastre.

LA STIHOAVNĂ glas 5.

Bucură-te, frumusețea monahilor, odrasla aleasă a insulei Na-xos, buna podoabă a Athosului, ochiul străveziu, limba preadulce și de Dumnezeu grăitoare care grăiește și scrie în Duhul dumnezeiesc cuvintele învățaturii cerești, care tâlcuiește tuturor înțelesurile cu anevoie de înțeles ale celor sfinte și deschide înțelesul vederilor negrăite spre lărgimea unei cunoașteri mai bune,

părinte Nicodime, vistierie însuflețită a unei gândiri de Dumnezeu dăruite.

Stih: Gura mea va grăi înțelepciune...

Bucură-te, vasul înțelepciunii, comoara teologhisirii adevărate, slava ortodocșilor care ai biruit cu înțelepciune meșteșugirile ereticilor, chitara dogmelor credinței, săditorul purtărilor neprihănite și dascălul bine-cinstitorilor, înălțimea cunoașterii dumnezeiești, adâncul înțelepciunii, noianul neistovit al înțelesurilor duhovnicești, părinte Nicodime, cel care ceri tuturor luminarea dumnezeiască.

Stih: Fericit bărbatul cel ce se teme de Domnul...

Bucură-te, luminătorul nou, strălucit și mult luminos al Bisericii lui Hristos, gura teologilor, râvnitorul zelos și fierbinte al predaniilor drepte-credințe, desfășurarea Scripturilor, lămuri-rea celor ascunse, cel ce vindeci cu cuvântul harului bolile pierzătoare ale sufletelor, lira preaarmonioasă și harfa cu dulce glas a imnelor dumnezeiești, cuvioase părinte Nicodime, înduplecă-L pe Hristos să dea iertare de greșeli celor ce te cinstesc pe tine.

Slavă. Glas 8.

Plugărind frumos cuvântul învățaturii, aduci Bisericii roade de viață nemuritoare de Dumnezeu

grăitorule Nicodime, căci ca niște pomi mereu înfloriți în revărsările apelor harului de Dumnezeu întipăritele tale scrieri ne aduc pururea cunoașterea mântuitoare, prin care izbăvindu-ne din amărăciunea patimilor ni se dă de către Hristos pace și mare milă.

Și acum. A Născătoarei.

Fecioară nenuntită, care ai zămislit în chip negrăit pe Dumne-zeu cu trup, Maică a Dumnezeului Celui Preaînalt, primește cererile rugătorilor tăi, Preacurată, care dăruiești tuturor curățire de greșeli; și primind acum rugămințile noastre, roagă-l să ne mântuim toți.

Acum slobozește, Sfinte Dumnezeule și

troparul glas 3

Cu harul înțelepciunii împodobit fiind, părinte, trâmbiță de Dumnezeu grăitoare și călăuzitor al virtuților te-ai arătat, Nicodime de Dumnezeu grăitorule; căci tuturor ai predat învățăturile mântuirii, arătând luminarea curăției vieții prin bogăția cuvintelor tale dumnezeiești, prin care ai strălucit ca o lumină lumii.

Altul, glas 1.

Pe luminătorul Athosului, odrasla Naxosului și învățătorul de Dumnezeu insuflat al întregii Biserici, pe Nicodim cel plin de înțelepciune dumnezeiască s-l cinstim credincioșii, căci cerești învățături izvorăște celor ce strigă: Slavă lui Hristos Celui ce te-a slăvit pe tine! Slavă Celui ce te-a încununat pe tine! Slavă Celui ce prin tine cele de folos ne dăruiește.

Al Născătoarei.

Gavriil zicând ție, Fecioară, „Bucură-te!”, deodată cu glasul S-a întrupat Stăpânul tuturor întru tine, chivotul cel sfânt, precum a zis dreptul David; arătat-te-ai mai largă decât cerurile, cea ce ai purtat pe Ziditorul tău. Slavă Celui ce S-a sălășluit întru tine! Slavă Celui ce a ieșit din tine! Slavă Celui ce ne-a slobozit pe noi prin nașterea ta.

Și apolisul

LA UTRENIE

După prima catismă din Psaltire, sedealna, glas 1

Corurile monahilor s-au adunat cu evlavie să prăznuiască sfântă pomenirea ta, Nicodime cuvioase, dascăle al bunei-cinstiri;

binecuvântează-i de sus pentru că sărută cu credință preasfântul tău creștet, de Dumnezeu înțelepțite.

Slavă.

Cu razele dumnezeieștii înțelepciuni luminat fiind, ai aflat comoară de cuvinte sfinte, Nicodime cuvioase, dascăle al buneii-cinstiri, prin care ne povățuiești spre urcușul vieții și strălucirii ascunse în Hristos, atotfericite.

Și acum. A Născătoarei.

Lăudând ca David în cântări cu dulce sunet multe mărețiile tale, Curată, Nicodim Aghioritul a strigat ție: Bucură-te, bi-necuvântată Marie, care nu știi de nuntă, punte a lumii spre Dumnezeu Mântuitorul și ajutorătoare a Athosului.

După a doua catismă din Psaltire, sedeaună, glas 4

Pajiște preabine-înmiresmată a de Dumnezeu insuflatelor Scripturi te-ai arătat, Nicodime, prin viața ta curată, ai învățat taina lor prin răpire dumnezeiască; căci desfătându-te zi de zi de cugetarea la ele, ai dăruit mireasma cunoașterii cerești, prin care îi veselești, părinte, pe cei ce te fericesc pe tine.

Slavă.

În chip cuvios și virtuos ai trăit, înțelepte, și pe toți i-ai uimit cu înțelepciunea ta, Nicodime cuvioase, veselia ortodocșilor, iar cu cuvântul tău ai surpat neghioabele meșteșugiri ale cacodocșilor; de aceea cinstim pomenirea ta cea de peste an.

Și acum. A Născătoarei.

Fără sămânță ai zămislit pe Făcătorul a toate, fără stricăciune ai născut din sângele tău pe Hristos Dumnezeu nostru; de aceea avându-te pe tine început al mântuirii, te lăudăm, Născătoare de Dumnezeu, ca pe ocrotitoarea noastră și mărim cu credință slava ta, Preacurată.

După Polieleu, sedealna, glas 8.

Cu înțelepciunea dumnezeiască îmbogățindu-te, ai aflat din vistieria inimii tale bogăția duhovnicească a toată cunoașterea și te-ai arătat dătător de hrană hrănind cu cuvântul harului sufletul și gândirea drept-credincioșilor; drept pentru care punând în rânduială purtările oamenilor, ai arătat tuturor luminarea mântuirii, de Dumnezeu purtătorule Nicodime. Roagă pe Hristos Dumnezeu iertare de greșeli să dăruiască celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă, și acum. A Născătoarei.

Dând trup fără schimbare în chip mai presus de fire din prea-curatul tău sânge, Fecioară, lui Hristos Dumnezeu nostru făcut om pentru milostivirea milei, la viața dintru început ne-ai adus omorând șarpele cu nașterea ta, preacurată. De aceea primind harul tău cu recunoștință îți înălțăm pururea cântări de mulțumire, Născătoare de Dumnezeu, strigând către tine: Roagă pe Fiul și Dumnezeuul tău iertare de greșeli să dăruiască celor ce scapă cu dor la acoperământul tău, Stăpână.

Antifonul 1 al glasului 4 și prochimenu:

Cinstită înaintea Domnului moartea cuviosului Său

Stih: Fericit bărbatul cel ce se teme de Domnul

Evangelhia unui cuvios Luca 6, 17-23

Psalmul 50, Slavă

Pentru rugăciunile cuviosului tău Nicodim, Milostive

Și acum

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive...

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule... idiomela glas 2

Noul luceafăr al Bisericii și dumnezeiesc dascăl al monahilor, Nicodim de Dumnezeuul prinsul, săvârșind buna alergare a virtuții urcă la cereștile locașuri, iar pe cei ce prăznuiesc cinstită pomenirea sa îi răsplătește cu binecuvântările părintești și cere pentru toți mare milă.

Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău...

Cu mila și îndurările...

Apoi Canoanele: Al Născătoarei cu irmoasele pe 6 și două ale sfântului pe 8.

Cântarea 1 Irmos „Deschide-voi gura mea și se va umple...”

Comoară și noian neistovit de haruri fiind, Stăpână, picură-mi și mie un strop de cunoaștere, ca împreună cu îngerul să-ți strig cu trâmbiță de cântări: Bucură-te! Surpare a blestemului, bucură-te, Stăpână a lui Dumnezeu Mireasă, izbăvirea lumii, bucură-te atotnepătată, care ai izvorât viață veșnică și ai omorât iadul cu nașterea ta, bucură-te!

Palat al puterii Tatălui, bucură-te, preacurată, iatacul neîntinat al Ziditorului, bucură-te, preastrălucită cămară de nuntă a slavei, bucură-te, atelierul slavei dumnezeieștii întrupări.

Toiag care ai înflorit pe Săditorul a toată făptura, bucură-te, ceea ce nu știi de nuntă, bucură-te, vița care ai odrăslit ciorchinele frumos din care țâșnește vinul cunoștinței.

Primul al lui Nicodim, același glas și irmos.

Treime de o ființă, părinte, Fiule și Duhule Sfinte, dă-mi înțelepciune să laud strălucit pe dumnezeiescul Nicodim cel ce te-a slăvit cu cuvintele, învățăturile și faptele, Doamne.

Mintea cea cerească, vasul cu mir al Duhului, dumnezeiescul Nicodim pe noi toți ne cheamă să săvârșim pomenirea lui cea de peste an; să alergăm toți cinstindu-l.

Omorând cugetul trupului tău, Nicodime, prin asceză, filozofia cea dumnezeiască, ai supus ce e mai rău la ce e mai bun și te-ai arătat vas de mult preț al harului.

Al Născătoarei.

Bogat fiind dumnezeiescul Nicodim în tăria și luminarea ta, Stăpână, preadumnezeiesc și întreg purtător de Dumnezeu s-a arătat în Athos în anii din urmă.

Al doilea al lui Nicodim, glas 8.

Cu luminarea ta, de lumină dătătorule Doamne, luminează-mi mintea și cuvânt dă-mi, Cuvinte, în buzele mele să cânt cu strălucire laudă vrednică dumnezeiescului Nicodim, minunatul Tău slujitor.

Curata ta viețuire, cuvioase, sălaș al luminii te-a arătat în Athos, stâlp cu totul de lumină și sfeșnic prealuminos revărsând în lume învățăturile nemuririi, de Dumnezeu grăitorule părinte Nicodime.

Cuvântul cel dumnezeiesc al Legii lui Dumnezeu desfășurându-l, cuvioase, cu limbă de Dumnezeu insuflată, noian de înțelesuri și bogăție de cunoaștere dumnezeiască ai făcut să plouă cu multă înțelepciune Bisericii ca pe o mană cerească, părinte.

Al Născătoarei.

Izvorule nedeșertat al dumnezeieștilor curgeri hrănitoare de su-flet, Stăpână, țâșnește sufletului meu apa săltătoare spre viață veșnică, ca să sting, Fecioară, cărbunii păcatului și să mă umplu de luminare imaterială.

Catavasie. „Deschide-voi gura mea”

Cântarea 3 Irmos „Pe ai tăi cântăreți”

Munte umbros și dumnezeiesc, din care a venit la noi Împăratul făpturii și l-a aflat pe Adam pe munții pierzaniei, bucură-te, curată Fecioară-Mamă.

Bucură-te, ploaie care reverși vindecări oamenilor; bucură-te, izvor nedeșertat din care ne-a țâșnit apa săltătoare spre viața veșnică.

Bucură-te, Fecioară, vas de aur care ai lucrat fără sămânță lumii ca o mană cerească Pâinea vieții; bucură-te, sfeșnic atotluminos al strălucirii Tatălui.

Tăbliță a noului legământ în care s-a scris întrupându-Se Stă-pânul a toate te lăudăm strigând: Bucură-te, plinirea Legii și lauda Prorocilor.

Primul al sfântului.

Umplutu-te-ai de lumină cerească, curățindu-ți mintea, Nicodime, și ca un luminător atotluminos ai strălucit Bisericii în anii din urmă spre câștigul bine-cinstitorilor.

Harul dumnezeieștilor tale cuvinte a strălucit în tot pământul ca un fulger ceresc, curățind purtările

oamenilor și ducându-i la lumina poruncilor Ziditorului.

Sfeșnic al gândirii dumnezeiești, trâmbiță răsunătoare a lui Dumnezeu, limbă de Dumnezeu grăitoare laudat fie după datorie astăzi în cântări dumnezeiești de Dumnezeu grăitorul Nicodim.

Al Născătoarei.

Locaș purtător de lumină și scaun în chip de foc al lui Dumne-zeu te-ai arătat, Stăpână binecuvântată, purtându-L în pântec cu trup; și pe mine luminează-mă cu strălucirea slavei Tale.

Al doilea al lui Nicodim.

Curățindu-ți prin înfrânare încordată sufletul și trupul de noro-iul oricărei împătimiri, ai plugărit harurile nepătimirii, de Dumnezeu înțeleptite Nicodime, și prin cuvântul tău pe toți îi îndemni spre dobândirea acestora.

Împodobit fiind cu virtuțile ni te-ai arătat învățător de Dumne-zeu purtător al tainei vieții celei ascunse în Hristos, Nicodime fericite, ducând sufletele noastre spre taina urcușurilor dumnezeiești.

Mintea ta luminându-ți prin strălucirea Mângâietorului, iar mâna ta mișcată fiind de

Acesta, ne-ai pus învățături cerești în multe cărți sfinte, Nicodime cuvioase.

Al Născătoarei.

Preaslăvită Marie, Fecioară Împărăteasă a toate, care ai născut pe Dumnezeu în chip netâlcuit, sufletul meu cel stricat de patimi vindecă-l și dă-mi să văd întoarcerea cea mântuitoare.

Catavasie. „Pe ai tăi cântăreți”

Sedealună, glas 5

Gura de Dumnezeu insuflată a dumnezeiescului Duh, lira prearmonioasă a cântărilor cerești, podoaba monahilor de la Athos, scriitorul de Dumnezeu purtător al înțelepciunii lui Dumnezeu, de Dumnezeu înțeleptul Nicodim să fie lăudat în armonii ca un adevărat slujitor al lui Hristos.

Slavă, și acum.

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ajutorătoarea lumii, în vreme de nevoi ajută-i totdeauna pe cei ce aleargă fierbinte la a ta ocrotire și ferește de orice vătămare moștenirea ta, curată, care la al tău ajutor aleargă totdeauna, Stăpână.

Cântarea 4 Irmos „Cel ce șade în slavă pe tronul dumnezeirii pe nor ușor...”

Sfeșnicul cel purtător de lumină care ai fulgerat tuturor în chip de muritor lumina cea neapropiată, bucură-te, Fecioară, dimi-neața neînserată, care ai strălucit Soarele dreptății.

Poartă a mântuirii te-ai arătat celor ce-ți strigă bucură-te, vas de mir care ai purtat în pântec pe Cuvântul Unsul lui Dumnezeu, Care dă bună-mireasmă a nestricăciunii celor ce prin neascultare și-au plugărit moartea.

Bogăție de viață curgătoare a darurilor cerești, bucură-te, împărțitoare a bunătății obârșie de dumnezeire, bucură-te, cămară de nuntă a bunăvoirii dumnezeiești, ceea ce nu știi de nuntă, prin care s-a șters stricăciunea.

Primul al sfântului.

În cugetarea la legea lui Dumnezeu și la cuvintele Duhului zăbovind zi și noapte, Nicodime, te-ai arătat pom roditor lângă ape, aducând drept rod cunoașterea mai bună a harului dumnezeiesc.

Vesel în purtări, părinte, plăcut la vedere, dulce în cuvânt, de Dumnezeu înțelept în îndemnuri te-ai arătat, sfinte, celor ce veneau la tine împărțind tuturor învățături dumnezeiești.

Înlemnește mințile credincioșilor, părinte sfinte, înălțimea și adâncimea, lățimea și lărgimea comorii de har a înțelepciunii tale, Nicodime, că te-ai arătat tuturor noian de cunoaștere de tot felul.

Al Născătoarei.

Cer pe pământ mai înalt decât cerurile te-ai arătat, Fecioară preasfântă, ținând în mâini ca un prunc pe Făcătorul cerului și al pământului venit pentru milă să ne înalțe la cetatea cea cerească.

Al doilea al sfântului.

Chitara melodioasă și cu dumnezeiesc sunet a limbii tale insuflate de Dumnezeu, Nicodime, a lăuda în sunete preadulci și cântări armonioase vestitele izbânzi ale cuvioșilor veselind inimile binecinstitorilor.

Mană a vieții, miere țâșnită din piatră, rouă dumnezeiască pogorâtă pe pământ de la Duhul Sfânt este cuvântul tău, Nicodime, învățătorule al tainei celor cerești, hrănind, veselind și rourând inimile celor ce se pleacă cu credință peste cărțile tale.

Dulceața dumnezeiescului har revărsându-se în preacurată inima ta, cuvioase, s-a strâns prin cinstitele tale buze comoară în cărțile tale sfinte,

Nicodime, îndulcind și fermecând pe toți cei care citesc cu credință cărțile tale, cuvioase.

Al Născătoarei.

Roagă-te pentru noi pururea, Născătoare de Dumnezeu, singura Pururea Fecioară, pe Cel care a ieși din preacuratul tău sânge, să se îndure de cei pe care i-a zidit și să ne dea tuturor dez-legare de greșeli și părtășia luminii celei veșnice.

Catavasie. „Cel ce șade slavă”

Cântarea 5 Irmos „Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască slava ta...”

Izbăviți fiind prin nașterea ta de osânda cea de demult, bucură-te strigăm cu bucurie, bucură-te, Fecioară, care ai împăcat cu Împăratul a toate Dumnezeuul nostru pe cei surpați prin amăgirea șarpelui.

Înflorind, preacurată, ca o pajiște de Dumnezeu sădită Floarea cea frumoasă și înmiresmată, pe Cel ce a înfrumusețat pământul cu flori, de mireasmă dumnezeiască i-ai umplut pe cei care-ți strigă: Bucură-te, miros dumnezeiesc.

Sion cu multe nume, bucură-te, Fecioară Stăpână, cetate a ma-relui Împărat, despre care s-au grăit cu înțelepciune lucruri străine; bucură-te, cea care

ne-ai deschis poarta cea cerească și desfătarea nestricăcioasă.

Rugul nears bucură-te, Fecioară preacurată; bucură-te, cea care ai omorât iadul, ca una care ai născut pe Împăratul vieții, Care prin moarte și pătimiri a țâșnit tuturor nepătimire și viață.

Primul al sfântului.

Învățători dumnezeiești ai țâșnit, Nicodime, ca un râu al Dumnezeului Celui Viu și ca un pârâu de desfătare cu curgerile cuvintelor tale veselești pururea toată Biserica Ortodoxă a lui Hristos, înțelepte.

Ca isihast ai viețuit, Nicodime, în trezia inimii și înfrânare și în cugetarea de Dumnezeu insuflatelor Scripturi, și te-ai întraripat cu mintea spre luminările Duhului cele mai presus de minte.

Luptele mucenicilor lăudând și nevoițele cuvioșilor, pe ale căror urme ai pășit ducând pe pământ viață îngerească, după vrednicie ai fost preaslăvit cu aceștia, cuvioase.

Al Născătoarei.

Cort cu totul de lumină a lui Dumnezeu Atotțitorul, Născătoare de Dumnezeu plină de har, sufletul meu cel întunecat luminează-l și vas curat

al Celui ce a strălucit din tine arată-l, Maica lui Dumnezeu.

Al doilea al sfântului.

Sporirile virtuților, exercițiile dumnezeiești și cugetările dumnezeiești le zugrăvești în chip potrivit, Nicodime, într-o carte sfântă, căreia i-ai pus numele potrivit care vine din faptele tale.

Cu plugăria cuvântului rezezi rădăcinile patimilor, Nicodime, și cultivi cu înțelepciune, părinte, sămânța mântuitoare a poruncilor lui Dumnezeu brazdele sufletelor ca un preadumnezeiesc slujitor al lui Dumnezeu.

Meșteșugul unui război nevăzut cu puterile întunericului des-fășori tuturor, Nicodime, ca unul care ai biruit în el, și pe noi ne antrenezi cu sfaturi împotriva patimilor și demonilor, părinte sfinte.

Al Născătoarei.

Fecioară Maică, ceea ce ai purtat în pântec în chip negrăit pe Dumnezeu Cuvântul, păzește și acoperă de orice nevoia și vătămarea această turmă a ta, vestitul Munte al Athosului, cum ai făgăduit în bunătatea ta.

Catavasie. „Spăimântatu-s-au toate...”

Cântarea 6 Irmos „Înțelepții de Dumnezeu care faceți acest praznic...”

Mir ceresc ai născut, care umple de bună-mireasmă tot pământul, bucură-te, vasul harului, bucură-te, dumnezeiesc alabastru al nesticăciunii.

Palat însuflețit te-ai arătat curată și chivot de sfințire al Atotțitorului, bucură-te, de aceea îți cântăm: Bucură-te, locaș preacinstit al slavei dumnezeiești.

Râul plin și curgător al apelor Duhului, bucură-te, din care se adapă cu curgeri dumnezeiești toată lumea care-ți strigă: Bucură-te!

Bună-cuviința îngerilor, bucură-te, slava prorocilor, întărirea cuvioșilor, bucură-te, cununa mucenicilor și scăparea celor deznădăjduiți.

Primul al sfântului.

Soare nou arătat te-ai arătat Bisericii lui Hristos, Nicodime, luminând pururea plinătatea ortodocșilor cu razele cuvintelor și îndemnurilor tale.

Mare dascăl te-ai arătat, Nicodime, ca unul care ai făcut și ai învățat voia lui Dumnezeu; de aceea de

mari cinstiri te-ai învrednicit de la Domnul, Cel ce te-a slăvit pe tine.

Preadumnezeiesc în virtuți și preaînțelept în cuvânt și înțelepciune te-ai arătat în Athos, ducând mintea monahilor spre taina celor mai desăvârșit, de Dumnezeu înțelepțite.

Al Născătoarei.

Sfeșnic cu șapte lumini al luminii dumnezeiești, bucură-te, Pururea Fecioară, care luminează cu strălucirile lui de taină pe cei ce-ți strigă cu cucernicie: Bucură-te!

Al doilea al sfântului.

Viața fără de prihană ducând în liniștirea minții și curățiri dumnezeiești, te-ai arătat gură a învățaturii Scripturilor și Părinților.

Cu tăria iubirii de Dumnezeu înzdrăvenindu-ți, părinte, neputința trupului, viața ți-ai cheltuit, Nicodime cuvioase, pentru aproapele scriind învățăturile vieții.

Țâșnirea curgerilor cuvântătoare revărsate din buzele tale, Nicodime, pururea adapă gândirea noastră spre rodire de fapte de virtute, părinte.

Al Născătoarei.

Bucuria îngerilor și ajutorătoarea oamenilor, binecuvântată cu-rată, singura pururea fecioară ajută-ne pururea în nevoi și în tot felul de necazuri.

Catavasie. „Înțelepții de Dumnezeu...”

Condac, glas 8

Ca un preabun învățat în viața virtuoasă și dascăl purtător de Dumnezeu al bunei-cinstiri te cinstește Biserica Ortodoxă; căci primind din cer darul harului prin dumnezeieștile tale scrieri îi luminezi pe cei ce strigă ție: Bucură-te, părinte Nicodime!

Icos

Înger prin purtări și mare în cunoștință te-ai arătat în Athos, Nicodime, căci având viață îngerească, cu glas îngeresc ai lămurit scrierile Părinților, prin care îi luminezi pe cei ce strigă:

Bucură-te, buna podoabă a Naxosului;

bucură-te, făclia Athosului.

Bucură-te, desfășurarea dogmelor Părinților;

bucură-te, tâlcuirea cuvintelor sfinților.

Bucură-te, înălțime de chibzuință și râu de înțelepciune;

bucură-te, adânc de cunoștință dumnezeiască și
vistierie de iubire.

Bucură-te, că te-ai arătat scriitor purtător de
Dumnezeu;

bucură-te, că ești tâlcuitor grăitor de Dumnezeu.

Bucură-te, sfeșnic al purtărilor de cuviință;

bucură-te, foc al strălucirii de sus.

Bucură-te, prin care se întăresc credincioșii;

bucură-te, prin care se înspăimântă vrăjmașii.

Bucură-te, părinte Nicodime.

Sinaxar

În ziua a 14-a a lunii iulie, pomenirea cuviosului și
de Dumnezeu purtătorului Părintelui nostru
Nicodim Aghioritul, preaînțeleptul dascăl al
Bisericii.

Stih.

Biruință dă, Nicodime, poporului credincios

Cuvântul tău cu Duh dumnezeiesc;

Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule,
miluiește-ne și ne mântuiește. Amin.

Cântarea 7 Irmos „N-au slujit făpturii înțelepții de Dumnezeu...”

Îmbelșugată țâșnire de vindecări cunoscându-te pe tine îți strigăm cu credință: Bucură-te, izvor cu totul de aur care țâșnești apa nemuritoare și sălătoare spre viață veșnică.

Pe cleștele de mult preț care a purtat în preacuratele ei mâini Cărbunele vieții să-l laudăm zicând: Bucură-te, Maică a lui Dumnezeu, cădelniță de aur de Dumnezeu lucrată a bunei-miresme a Cuvântului.

Bucură-te, război negrăit, în care Cuvântul fără de început Și-a țesut fără mână de muritor veșmântul întrupării Lui; bucură-te, Stăpână, care ai îmbrăcat pe Adam în haina nestrucăciunii.

Brazdă neplugărită te-ai arătat, Fecioară, care a rodit izvorul bunătăților, pe Hristos, Care dă premiu răscumpărarea tuturor celor ce-ți strigă ție: Bucură-te, pământ dumnezeiesc, pe care l-a însemnat dinainte Ioil.

Primul al sfântului.

Spre urcușul treptelor unei vieți strălucite îi duci, cuvioase, pe scara cuvintelor tale, pe care ai așezat-o cu înțelepciune, părinte Nicodime, pe cei

ce aleargă cu credință la cartea ta pe care Scară Nouă ai numit-o.

Ca o pajiște cu bună-mireasmă a dumnezeiescului Duh, părinte Nicodime, grădină de haruri de viață ne-ai arătat prin limba ta de Dumnezeu grăitoare cartea ta pe care Grădină de haruri ai numit-o.

Cu limbă dumnezeiască și minte de Dumnezeu răpită îmbogățindu-te, Nicodime, călăuză sfântă a cuvântului credinței te-ai arătat în anii din urmă, cuvioase, și pe toți îi scoli spre agonisirea celor mai bune.

Al Născătoarei.

Dumnezeiește a lăudat sfântul Nicodim mărețiile tale cu adevărat minunate, Fecioară atotlăudată, pe care l-ai strălucit cu arătările de taină ale bunăvoirii tale ca pe un dumnezeiesc slujitor al tău.

Al doilea al sfântului.

Tăria și strălucirea cuvintelor tale dumnezeiești, părinte, și harul de sus și bogata lui țâșnire nu l-au putut nicicum suferi, Nicodime, cetele părinților înțelepți, care au fost biruiți întru tine.

Și suflet, și trup, și simțiri, și gândire ți-ai curățit, părinte Nicodime, de orice noroi material, de aceea

cu înțeleaptă învățătură ne duci spre curățirea și paza minții.

Cu curăția minții și agerimea gândirii, părinte, ai lămurit cuvintele de Dumnezeu grăitoare ale sfinților Părinți și drept comoară de suflet folositoare ai lăsat Bisericii lui Hristos dumnezeieștile tale scrieri.

Al Născătoarei.

Seninătate cerească și ușoară străpungere a inimii dă-mi, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, și lumină pașilor sufletului meu, ca să umblu frumos cărările ce mă duc la viața cea de sus, Fecioară curată.

Catavasie. „N-au slujit făpturii înțelepțiții de Dumnezeu...”

Cântarea 8 Irmos „Pe tinerii cei bine-credincioși în cuptor...”

Scară înțelegătoare, Fecioară, bucură-te, prin care Cel preadesăvârșit S-a pogorât la mine și pe Adam cel căzut cu dumnezeiască cuviință l-a înălțat la salva dintâi, care strigă ție: Bucură-te, cort arătător de lumină al Celui ce din neființă la ființă a adus toate!

Liman neînviforat te-ai făcut născând pe Cărmaciul lumii; du-mă din valurile pieirii la limanul mântuirii, ca să strig ție: Bucură-te, Fecioară, acoperământul și ajutorul celor ce laudă în cântări slava ta!

Urmând cuvintelor dumnezeiești, sfeșnic și masă cerească, car cu multe nume, pat în chip luminos, te numim cu credință și strigăm ție: Bucură-te, pricina bucuriei! Bucură-te, care ai făcut să înceteze durerea Evei!

Al Născătoarei.

Singura care ai fost înainte de naștere și în naștere fecioară, și după naștere ai rămas fecioară, ca una care ai născut cu trup pe Cel de necuprins cu mintea, vindecă cu slava ta cea dumnezeiască neputințele sufletelor și trupurilor noastre, ca să-ți strigăm cu mulțumire: Bucură-te!

Primul al sfântului.

Izbăvire din patimile păcatului, sfinte, vindecare sufletelor ce pătimesc, mântuire din deznădejdi și razele vieții de cuviință dă pururi cuvântul tău dumnezeiesc luminând cu lumină cerească pe cei ce vin la tine cu cucernicie.

Fără răutate și blând te-ai arătat, împodobit cu toată dreptatea, cuvioase Nicodime, și arătând pe

fața ta strălucirile cuvioșiei, dulce ca mierea te-ai arătat tuturor ca unul plin de luminarea cea dumnezeiască.

Cu gura ta atotînțeleaptă lămurind acrivia dogmelor ortodoxe, cuvioase Nicodime, i-ai uimit pe toți cei ce veneau la tine din apus și i-ai arătat cu adevărat ca niște pești fără de glas prin curgerea dumnezeieștilor tale cuvinte, părinte.

Al Născătoarei.

Sufletul meu care bolește de patima păcatului și de fierbințeala gândurilor spurcate și viclene, vindecă-l, preacurată, și strălu-cește inimii mele lumina pocăinței, căci spre tine scap eu, ticălosul, să nu treci cu vederea ruga mea, Fecioară.

Al doilea al sfântului.

În chip arătat te-ai distins în Athos, Nicodime, cu cuvântul, cu înțelepciunea și cu strălucirea vieții, și te-ai făcut pildă și călăuză mântuitoare tuturor monahilor spre sporirea virtuților, strigând neîncetat: Preoți, binecuvântați, popoare, preainălțați pe Hristos în veci!

Cu cuvântul lui Dumnezeu încingându-te ca și cu o sabie ce-rească, părinte,și ca și cu o platoșă îmbrăcându-te în harul Duhului, ai întors înapoi taberele ereticilor și duhurilor înțelegătoare,

strigând cu veselie: Preoți, binecuvântați, popoare, preainălțați pe Hristos în veci!

Comoară de sfințire se vede creștetul tău, revărsând bună-mireasmă, părinte; căci vase cu miresme, cum spune înțelep-ciunea, s-au arătat obrazii tăi, cuvioase, înc are ni se amestecă neîncetat mireasma nemuririi și băutura veseliei cea din nepătimire.

Al Născătoarei.

Cea care ai purtat în pântec cu trup pe Domnul Cel fără de trup, Cel ce este în sânurile Tatălui, Fiul Cel împreună-veșnic cu Tatăl și cu Duhul, înnoind lumea fără stricăciune, sufletul meu cel stricat de răutatea trupească înnoiește-l, Fecioară, cu adevărată pocăință.

Catavasie. „Pe tinerii cei bine-credincioși în cuptor...”

Cântarea 9 Irmos „Tot neamul pământesc să salte cu Duhul...”

Punte de Dumnezeu dăruită ești, Stăpână fără prihană, căci prin tine Cuvântul cercetându-i pe cei pierduți i-a tras din moarte la viața fără sfârșit pe cei ce strigă: Bucură-te, atotfericită Născătoare de Dumnezeu, curată pururea fecioară!

Pământul cel curat, din care l-a plăsmuit Hristos pe om, bucură-te, ceea ce nu știi de nuntă; bucură-te, piatră care picuri mierea mântuitoare celor ce străbat pustia vieții și sunt mântuiți cu bunătatea ta, Stăpână!

Ceea ce ne-ai plouat mana vieții, bucură-te, a lui Dumnezeu mireasă! bucură-te, ceea ce ai făcut vie pe cei omorâți oarecând prin gustarea pomului! bucură-te, ceea ce ai deschis intrarea Edenului celor ce strigă: Bucură-te, preafericită Născătoare de Dumnezeu, curată pururea fecioară!

Maică nemincinoasă a Atotțiitorului te-ai făcut atotlăudată și fecioară nestrictată ai fost păzită după naștere. Cine va lăuda deci cum se cuvine mărețiile tale? Ci primește și lauda mea pe care ți-o înalț din inimă fierbinte.

Primul al sfântului.

Învățat în taina Duhului cu adevărat te-ai făcut cu luminarea minții, cuvioase Nicodime, și buchet strălucit al Părinților din vechime prin sfintele tale cugetări, punând înaintea credincioșilor înmiresmatele înțelesuri din cuvintele lor.

Întreagă viața ta ai adus-o din tinerețe Cuvântului dătător de viață ca pe o tămâie și jertfă fără prihană, călcând pe urmele Lui, cuvioase; de aceea

cu cunună de înțelepciune te-a încununat cu sfințenie Hristos.

Cu cântări sfinte prăznuim, Nicodime înțelepte, sfântă pomenirea ta, sfințindu-te cu harul tău; ci ca un dar bineprimit primește, părinte, lauda noastră, care te iubim fierbinte ca pe un părinte și dascăl al nostru.

Al Născătoarei.

Cea care L-ai purtat în pântec în chip negrăit, singur atotbinecuvântată, pe Dumnezeu Cel Preaînalt, Care ne-a înălțat din iad, pe mine cel căzut în noroiul patimilor înalță-mă spre înălțările curăției vieții, Născătoare de Dumnezeu, ajutătoarea noastră.

Al doilea al sfântului.

Desfăcându-te de trupul tău, Nicodime cuvioase, te-ai învrednicit a vedea razele și harurile mai presus de minte ale Treimii obârșie de dumnezeire, cărora te-ai făcut părtași și moștenitor, de Dumnezeu grăitorule, ca unul ce ai dus întru toate viață preadumnezeiască.

Ca niște flori de primăvară cinstitele tale cuvinte revarsă mireasma vieții și bună-mireasma din Dumnezeu; căci pajiște de tot felul de învățături te-

ai arătat, Nicodime de Dumnezeu înțelepțite, luminătorule al Bisericii, podoaba ortodocșilor.

Desfătare cerească luând de la Dumnezeu, de Dumnezeu purtătorule Nicodime, și de viața fără sfârșit dezmiierzându-te, păzește-i și acoperă-i cu rugăciunile tale pe cei ce cu dragoste te cinstesc pe tine.

Al Născătoarei.

Sfeșnic de aur prealuminos al strălucirii Tatălui, Curată, tron al lui Dumnezeu pe care-l înconjoară cu frică multă puterile ce-rești, Marie singură pururea fecioară, luminează-mi mintea cu lumina poruncilor Celui ce a strălucit din pântecul tău.

Catavasie. „Tot neamul pământesc...”

Exapostilarie

Cu dragostea filozofiei dumnezeiești hrănindu-te, ai secerat bogăția înțelepciunii celei mai de sus, părinte Nicodime, de Dumnezeu înțelepțite, organul teologhisirii și locuitorule împreună cu îngerii, cu care roagă-te pentru noi, de Dumnezeu purtătorule.

A Născătoarei.

Dând trup lui Dumnezeu Cel mai presus de ființă, Fecioară, ai surpat osânda Evei prin nașterea ta și

izvor de binecuvântare ai țâșnit celor ce te slăvesc și propovăduiesc cu dreaptă-credință, Născătoare de Dumnezeu pururea fecioară.

LA LAUDE

Glas 1 punem patru stihuri și cântăm următoarele prosomii

Pomenirea purtătoare de lumină a sfântului Nicodim dascălul nostru să o prăznuim cu dragoste, căci viețuind cuvios în virtuți a bineplăcut lui Hristos și călăuză a învățăturilor sfinte s-a arătat prin Duhul Cel dumnezeiesc.

Tot Athosul să salte veselindu-se luminat fiind de bogatele revărsări și tainicele daruri ale dumnezeiescului și înțeleptului Nicodim, căci ca un luceafăr strălucit luminează marginile lumii.

În pajiștile dumnezeieștilor Scripturi zburând ca o albină, părinte, ai strâns de acolo cu dreaptă gândire dulceața mierii harului și cu înțelesurile lor sfinte și dumnezeiești veselești sufletele noastre.

Preasfântul și preacinstitul tău creștet înconjurându-l cu credință îl sărutăm cu dragoste, Nicodime preafericite, și din el scoatem har dumnezeiesc și ne înmiresmăm în Duhul de darul vieții celei neîmbătrânitoare.

Slavă. Glas 8.

Să trâmbițăm cu trâmbiță de cântări, să dănuim sărbătorește și să săltăm veselindu-ne de purtătoarea de lumină pomenire a dascălului nostru. Preoți și monahi să alerge împreună și să bată din palme în laude cântând pe purtătorul de Dumnezeu ca pe unul care a țâșnit iarăși lumii izvoarele învățăturilor sfinte izvorând din Eden. Adunările ortodocșilor adunându-ne să lăudăm pe nou-arătatul luminător al Ortodoxiei, comoara înțelepciunii, vistieria virtuților, gura Mângâietorului, tăblița purtărilor cuviincioase, limba de Dumnezeu grăitoare a teologiei, sfeșnicul luminos al înfrânării, lira dogmelor drepte, călăuza dumnezeiască a bine-cinstitorilor, pe care lăudându-l să zicem așa: Nicodime de Dumnezeu înțelepțite, fă-ne înțelepți cu învățăturile tale și roagă-te pururea Treimii pentru cei ce te cinstesc pe tine!

Și acum.

Să trâmbițăm cu trâmbiță de cântări, căci plecându-se de sus Împărăteasa a toate Fecioara Maică încununează cu binecuvântări pe cei ce o laudă. Împărați și stăpâni, alergați și bateți din palme lăudând în laude pe Împărăteasa care a născut pe Împăratul care a binevoit să-i dezlege cu iubire de oameni pe cei stăpâniți înainte de moarte.

Păstorii și dascălii adunându-ne să lăudăm pe Maica preacurată a Bunului Păstor, sfeșnic de aur, norul purtător de lumină, pe cea mai largă decât cerurile, chivotul cel însuflețit, tronul frumos al Stăpânului, vasul de aur purtător de mană, poarta închisă a Cuvântului, scăparea tuturor creștinilor lăudând-o în cântări dumnezeiești să zicem: Palatule al Cuvântului, învrednicește-ne pe noi cei smeriți de Împărăția cerurilor, căci nimic nu e cu neputință mijlocirii tale.

Doxologia mare și apolisul

LA LITURGHIE

La Fericiri, din cântările a 3-a și a 6-a ale canoanelor sfântului.

Apostolul unui cuvios Galateni 5, 22-26; 6,1-2.

Evanghelia unui cuvios Matei 4, 25 ; 5, 1-12.

Chinonic

Întru pomenire veșnică va fi dreptul...

Megalinara

Bucură-te, noule luminător al Bisericii și podoaba sfântă a credincioșilor! Bucură-te, sfeșnic purtător de lumină al monahilor, Nicodime preafericite, lauda Athosului.